

[Miljøministeren]

ikke alene miljøpolitisk, men også økonomisk.

Jeg har gennemgået de vigtigste aspekter af de danske interesser i det internationale miljøarbejde samt peget på områder, hvor regeringen vil gøre en særlig indsats. Jeg vil imidlertid supplere med nogle generelle overvejelser om betingelserne i det internationale miljøarbejde, herunder ikke mindst om mulighederne for at komme igennem med de danske synspunkter.

For det første er det af central betydning, at det internationale politiske klima er præget af tillid og afspænding. Det gælder naturligvis både i vores egen region, i Europa, og på globalt plan. Derfor er dialogen inden for den europæiske opfølgingskonference om sikkerhed og samarbejde af stor betydning. Fra dansk side vil vi bl.a. udnytte konferencen, der for tiden finder sted i Wien, til at fremme vedtagelser på miljøområdet. Vi har derfor sammen med de nordiske lande fremsat forslag om ozonlaget, havmiljøet, luftforurening og afholdelse af ekspertmøder om miljøspørgsmål. Sammen med EF-landene vil vi ligeledes fremlægge forslag.

For det andet vil jeg pege på det i og for sig banale faktum, at hvis man skal have noget igennem internationalt, så må man skaffe sig gode allierede. Der skal dog ikke være tvivl om, at Danmark vil være at finde på det hold, som trækker udviklingen hen imod en højere grad af miljøbeskyttelse. Vore allierede findes ofte blandt de nordiske lande, men de findes også blandt vore EF-partnere og i global sammenhæng på den anden side af Atlanten.

Et vigtigt middel til at fremme vore synspunkter på de områder, vi prioriterer, er derfor klubstrategien. Strategien har givet resultater. Lad mig nævne aftalen om en 30 pct.s begrænsning af svovlforureningen og enigheden i Stockholmgruppen om begrænsning af bilernes forurening. Vi forfølger den samme strategi eksempelvis i spørgsmålene om kvælstofoxiderne og dumpning.

I en række af de vigtigste sager, som vi i dag arbejder med, vil man se, at vi indgår i alliancer med et bredt spektrum af lande. Dette mønster skal fortsættes, både for at opnå resultater og for at sikre, at miljøpolitikken ikke bliver katebald for storpolitik.

For det tredje vil jeg fremhæve den betydning, det har for et lille land som Danmark

at være prioriterende og selektiv i sin indsats. Vi har hverken illusioner eller ambitioner om at spille en lige stor rolle i alle internationale forhandlinger om miljøspørgsmål. Det ville også være halsløs gerning. Regeringen forsøger i stedet at koncentrere sin indsats om en række vigtige emner og fora. En sådan fremgangsmåde giver efter min opfattelse den største indflydelse på resultaterne.

Endelig vil jeg for det fjerde pege på det faktum, at vi har påtaget os forskellige forpligtelser generelt til samarbejde i en række fora. Det er først og fremmest det retsskabende EF-samarbejde. Samarbejdet mellem EF- og EFTA-landene, herunder de andre nordiske lande, bør blive tættere i fremtiden. Dette bør også gælde på miljøområdet.

Det var på dansk initiativ, at der blev indarbejdet et særligt afsnit om miljø i Den Europæiske Fælles Akt. Det er vi yderst tilfredse med. De muligheder, som ligger i EF-samarbejdet efter EF-pakkens gennemførelse, skal udnyttes fuldt ud, først og fremmest for at fremme et højere niveau for miljøbeskyttelsesarbejdet i EF.

Danmark har i EF indtaget markante holdninger i en række væsentlige miljøspørgsmål. Det kan ses som en kritik af, at EF hidtil ikke har givet miljøhensynet tilstrækkelig vægt, og sådan er det da også blevet opfattet af flere af de øvrige medlemslande. Det er godt, at vi siger fra over for utilstrækkelige forslag, men vi skal passe på; at det bedste ikke bliver det godes værste fjende. Vore synspunkter må ikke fastlåse beslutningsprocessen og hindre vedtagelsen af regler, hvis der er tale om klare og væsentlige fremskridt for beskyttelsen af miljøet i Europa. EF-samarbejdets karakter med retlige forpligtelser og med en Kommission og en Domstol til at påse, at reglerne overholdes, gør EF til et særdeles velegnet forum til behandling af væsentlige grænseoverskridende miljøspørgsmål.

Jeg håber derfor på et konstruktivt samarbejde, når vi i den kommende tid skal tage stilling til EF-miljøspørgsmål under de nye samarbejdsformer, som efter EF-pakken er etableret mellem regering og Folketing.

Til slut vil jeg understrege, at regeringen ikke har den opfattelse, at alt er fryd og gammen i det internationale miljøarbejde. Der er meget, som skal gøres, både teknisk og politisk, og der er behov for at tage nye